

The Invitation #24

Deugzaamheid is de valuta van de hemel.

2 september 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1:

GELIEFDE OSHO,

HOE KOMT HET DAT BEWUST ERGENS IN GAAN ZO EEN KRACHT HEEFT DAT HET ALLE VERBINDINGEN ONTHULT DIE DE VERWARRING VORMEN.

Devageet, de werkelijkheid is precies het tegenovergestelde. Alle verwarring in ons leven wordt veroorzaakt door ons onbewuste, dus op het moment dat je bewust wordt, verdwijnt die verwarring. Het is niet de kracht van het bewustzijn dat het doet verdwijnen. Het is de kracht van het onbewuste dat het veroorzaakt.

Alle verwarring van het leven, van de liefde, van relaties wordt veroorzaakt door ons onbewuste. We weten niet wat we aan het doen zijn, en tegen de tijd dat we er ons bewust van worden is het te laat. Wat gedaan is, kan niet ongedaan gemaakt worden.

Ons onbewuste is heel ondersteunend naar het ego – ze hebben een gezamenlijk bestaan. Het verschijnen van het bewustzijn verjaagt niet alleen alle verwarring, het verjaagt je ook als ego. Het is een heel ingewikkeld en complex fenomeen.

Onbewust doe je iets en het is bijna zeker dat zodra je iets verkeerd hebt gedaan dat in je, om je heen, ellende heeft veroorzaakt, je tot bezinning komt. Maar je kunt het niet ongedaan maken omdat het ego tussenbeide komt.

Je kunt niet eens zeggen 'het spijt me'. Enkel een eenvoudige verontschuldiging kan de knoop doorhakken, maar het ego laat zelfs dat niet toe.

En je bent bijna een slachtoffer; jij bent geen dingen aan het doen. Je onbewuste, je afwezigheid van gewaarzijn blijft druk op je uitoefenen om dingen te doen.

Net gisteravond beantwoordde ik de vraag van Prem Shunyo heel lichtvoetig en heel liefdevol en heel vreugdevol. Ik maakte er grapjes over, maar ze was woest – ik kon het aan haar gezicht zien. Milarepa was boos.

Je weet niet wat je aan het doen bent. Wat je doet, gaat bijna aan je vermogen voorbij; je reageert. Als Prem Shunyo had gehoord wat ik zei... ik zei eenvoudigweg: 'Neem het niet serieus.' Ik lachte erom, maar zij kon er niet om lachen. Jullie lachten allemaal omdat het je probleem niet was. Hoe meer jullie lachten, hoe meer jullie ernst bij haar opriepen.

In het leven van ieder mens komt de tijd van verandering. En een van de belangrijkste dingen die je moet onthouden is dat wanneer je een bepaald levenspatroon verandert, je het op een natuurlijke wijze moet veranderen.

Je hebt het niet in de hand. Biologie stelt je op de leeftijd van dertien of veertien in staat tot seksualiteit; het is niet wat jij klaarspeelt.

Op een bepaalde leeftijd, als je dichter bij de veertig of tweeënveertig komt, is het biologische doel beëindigd.

Al die hormonen die je hebben aangedreven zijn aan het verdwijnen.

Deze verandering accepteren is heel moeilijk. Je begint plotseling te denken dat je niet mooi meer bent, dat je een facelift nodig hebt.

Ik heb van een vrouw gehoord die tegen de plastische chirurg zei: 'Ik heb een facelift nodig.'

De chirurg keek haar aan en hij zei: 'Er is niets mis; het is enkel een kwestie van leeftijd.'

Maak je er geen zorgen over. Waarom onnodig in moeilijkheden komen?

Maar de vrouw was vasthoudend, dus zei de dokter: 'Oké, maar het kost je vijfduizend dollar.'

De vrouw zei: 'Zoveel geld heb ik niet. Kunt u niet iets goedkopers voorstellen?'

Waarop de dokter zei: 'Ja. Je kunt een sluiert kopen.'

Het is een van de Westerse problemen. In het Oosten maakt geen enkel vrouw zich zorgen. De dingen worden geaccepteerd zoals ze zich voordoen. Acceptatie is de fundamentele basis van het Oosterse leven. Het Westen dringt zich altijd op aan de natuur met de eis hoe de dingen behoren te zijn. Niemand wil oud worden, dus wanneer vanuit een levensfase het moment van overgang komt, doet zich een heel vreemd verschijnsel voor – en dat is wat er met Shunyo gebeurt. Ik zei het niet, omdat ik haar niet wilde kwetsen.

Het gebeurt ongeacht of ik er iets over zeg of niet, net zoals een kaars aan zijn absolute eind komt, nog maar een paar seconden heeft voordat hij uit gaat. De kaarsvlam wordt met al zijn kracht op het laatste moment groter.

Niemand wil uit het leven.

Het is voor de medische wetenschap een algemeen bekend feit dat mensen op het moment van doodgaan weer helemaal gezond worden; al hun ziektes verdwijnen. Dit is de laatste poging van hun leven om de dood te weerstaan. De mensen die aan hen verwant zijn, voelen zich heel gelukkig dat plotseling alle ziektes verdwenen zijn. De persoon is kalm en rustig geworden, maar ze weten niet dat het de dood betekent. De ziektes zijn verdwenen omdat hun functie vervuld is:

Ze hebben die mens gedood. Het is gewoon de laatste levensopwelling. Hetzelfde gebeurt met elke biologische verandering in het leven. Wanneer seks onbelangrijk aan het worden is, ga je meer dan ooit aan seks denken en dan plotseling een geweldige uitbarsting...

Dat geeft haar het idee dat het lijkt alsof ze seksueel onderdrukt is – want plotseling wordt de mind overweldigd door zo veel seksualiteit.

De mind kan maar één ding logisch en rationeel begrijpen: waar komt deze seksualiteit vandaan? Het moet wel uit het verdrongen onbewuste komen. Dat is wat Sigmund Freud en zijn volgelingen aan de hele wereld hebben geleerd. Op vele punten hebben ze gelijk; en op vele punten hebben ze ongelijk. Speciaal op dit punt, het moment van de overgang wanneer je niet meer jong bent en binnenin je de hormonen gaan verdwijnen, en de interesse in seks gaat afnemen – voordat het ophoudt, barst het dan los met al zijn kracht.

Als je naar een psychoanalyticus gaat, zegt hij dat je seksueel onderdrukt bent. Ik kan dat niet zeggen omdat ik weet dat deze plotselinge overweldigende seksualiteit uit zichzelf verdwijnt, je niets hoeft te doen. Het is een signaal dat het leven een verandering doormaakt. Het leven wordt nu kalmer en rustiger. Je komt echt in een betere toestand. Seks is een beetje kinderlijk. Naarmate je meer en meer volwassen wordt, verliest seks zijn greep op jou – en het is een goed teken. Het is iets om blij mee te zijn; het is niet een probleem dat opgelost moet worden.

Het is iets om te vieren.

In het Oosten voelt geen enkele vrouw ooit het probleem van de overgang van jeugd naar ouderdom.

In feite voelt ze zich enorm gelukkig dat de oude demon weg is en het leven vrediger kan worden.

Maar het Westen heeft met vele illusies geleefd. Het ene is de illusie dat er maar één leven is. Dat veroorzaakt enorme problemen. Als er maar één leven is en seks is aan het verdwijnen, dan is het dus afgelopen met je. Nu is er geen kans meer; er is dan geen

opwinding meer in het leven. Niemand gaat zeggen: 'Je bent mooi en ik houd van je en ik zal altijd van je houden.'

Dus ten eerste veroorzaakt de illusie van één leven een probleem. En ten tweede, hebben de psychoanalytici en andere therapeuten nog een probleem gecreëerd, dat seks bijna synoniem is aan het leven. Hoe meer seksueel je bent, hoe levendiger je bent. Dus wanneer seks begint te verdwijnen, ga je het gevoel krijgen van een gebruikte patroonhuls: het heeft nu geen zin meer om te leven; het leven eindigt met het voorbij zijn van seks.

Mensen gaan dan allerlei bizarre dingen uitproberen: face lift, plastische chirurgie, valse borsten. Het is dom, gewoon dom. Mensen gaan pruiken uitproberen; ze gaan kleding uitproberen die seksueel uitdagend is. Bijna alle Westerse vrouwen zijn aan het hongervlijden – ze noemen het dieet. Het denkbeeld in het Westen is dat een vrouw mooi is als ze niet dik is. En de natuur heeft een ander idee: dat de vrouw een beetje dik moet zijn want voor de natuur is de vrouw een moeder. Een moeder heeft extra vet nodig, want wanneer het kind in haar baarmoeder is, heeft het voeding nodig. En zodra het kind in de baarmoeder zit, gaat de moeder zich misselijk voelen; dan kan ze niet eten, gaat ze overgeven. Ze heeft in haar lichaam extra vet nodig zodat ze het kind kan voeden, want het kind heeft voeding nodig; het groeit snel.

De wetenschap geeft aan dat in de negen maanden in de baarmoeder een kind zo snel groeit dat hij in zijn zeventig jaren nooit meer zo snel zal groeien. In negen maanden maakt hij bijna de hele evolutie van de mens door, vanaf de vis... alle stadia. Zijn behoeften moeten door de moeder worden vervuld. En ze kan niet eten... je kunt je voorstellen. Het is lastig een kind in je buik te hebben. Ik denk niet dat een enkele man er klaar voor is zwanger te zijn: hij pleegt zelfmoord; zonder enig twijfel springt hij dan van een gebouw van vijftig verdiepingen, 'het is gedaan met mij... zwanger?'

Stel je eens voor, het idee dat je een kind in je buik hebt, en je wordt er gek van. Maar hoe kun je er vanaf komen... De moeder doorstaat een oneindig lijden, een geweldige opoffering; daarom hebben we in het Oosten niet het denkbeeld gecreëerd van een broodmagere vrouw. Natuurlijk, de slanke vrouw ziet er seksueel aantrekkelijker uit, jonger. De dikke vrouw ziet er seksueel minder interessant uit, omdat ze haar proporties kwijt raakt. Haar middel is niet meer zo slank. Haar lichaam heeft zoveel vet opgeslagen dat niemand zich tot haar aangetrokken voelt. Ze heeft niet de noodzakelijke aantrekkingskracht voor de menselijke mind. Het Oosten heeft geaccepteerd dat een vrouw wat dikker moet zijn dan een man, wat ronder.

Net een paar dagen geleden bracht iemand mij een boek met foto's gemaakt door een beroemde fotograaf en op de voorpagina stond Sophia Loren. In het Oosten kan ze niet als erg mooi beschouwd worden: ze volgt vast een dieet – en dieet is niets anders dan het idee van de rijke mens honger te lijden.

De arme mensen verhongeren vanzelf. De rijke mensen verhongeren op een dure manier onder professionele begeleiding.

De angst dat je niet langer aantrekkelijk bent, dat er niet meer door de mensen naar je gekeken wordt... Je loopt de straat door en niemand kijkt naar je; wie gaat er dan nog...?

Het is een geweldige behoefte van de mens, en speciaal vrouwen, om aandacht te krijgen – aandacht is voeding. Een vrouw lijdt oneindig wanneer niemand aandacht aan haar besteed. Ze heeft niets anders om mensen mee te boeien; ze heeft enkel haar lichaam. De man heeft haar niet toegestaan ander kwaliteiten te hebben, waarbij ze een beroemde schilder kan worden, een danseres of een zangeres, of een geleerde professor. De man heeft alle andere kwaliteiten uit het leven van de vrouw weggesneden, waarmee ze aantrekkelijk kan zijn en mensen respect tonen zelfs terwijl ze oud wordt.

Ik moet even de betekenis van ‘respect’ in herinnering brengen; het betekent omkijken.

Wanneer iemand voorbijkomt: kijk om. Het heeft niets te maken met eerbetoon; het heeft iets te maken met het je plotseling ervan bewust zijn dat iets moois is voorbijgekomen.

De vrouw is door de man enkel het lichaam toevertrouwd, dus is zij zozeer betrokken bij het lichaam dat het een vastklampen, een alle aandacht opeisen teweegbrengt, en angst dat de persoon die van haar houdt, misschien een ander vindt als hij vertrekt. En zonder aandacht voelt ze zich bijna dood: Wat is het nut van het leven als niemand aandacht aan je besteed? Ze heeft geen wezenlijk leven van zichzelf.

De man heeft de vrouw geleerd dat haar leven afhangt van meningen van anderen over haar. Overal ter wereld kun je zien dat er enkel voor vrouwen schoonheidswedstrijden worden georganiseerd, en de vrouw komt niet eens in opstand tegen deze ideeën. Waarom niet voor mannen? Net zoals je een Mrs. of een Miss Universe kiest, kies dan ook een Mr. Universe. Nee, niemand maakt zich druk om het lichaam van de man. Hij kan dik worden; hij kan een Winston Churchill worden. Hij trekt dan nog altijd de aandacht omdat hij macht heeft.

In hetzelfde boek staat vlak naast Sophia Loren Winston Churchill – lelijk, zo dik als je je maar kunt voorstellen, het hele gezicht verzakt. Hij heeft een facelift nodig – Sophia Loren niet, maar hij maakt zich daar niet druk om; dat is niet nodig. Hij kan macht hebben, hij kan de minister-president zijn. Hij kan van alles zijn...

De man is er door de eeuwen heen in geslaagd al de andere kwaliteiten te bezitten om mensen aan te trekken, en hij heeft voor vrouwen maar één kwaliteit overgelaten: haar lichaam. Hij heeft van de vrouw gewoon een plant gemaakt. En natuurlijk gaat de plant zich zorgen maken wanneer er geen klanten zijn.

Het is geen toeval dat in Frankrijk, het seksueel meest perverse land, je zegt, als je verliefd bent op een vrouw: ‘Ik wil je opeten.’ Zijn deze mensen kannibalen? Is de vrouw een plant of zo? ‘Ik wil je opeten’, toont een geweldig respect voor de vrouw! Wanneer niemand tegen haar zegt: ‘Ik wil je opeten’, denkt ze: ‘Nu is het afgelopen met mij. Het leven is aan een eind gekomen!’

Maar hier bij mij moet je iets leren. Het eerste is een diepgaande aanvaarding van alle veranderingen die de natuur je brengt. Jeugd heeft zijn eigen schoonheid; ouderdom heeft ook zijn eigen schoonheid. Het is misschien niet seksueel, maar als een mens stil en vredig en meditatief heeft geleefd, dan heeft ouderdom een grootsheid van zichzelf.

Net zoals de met sneeuw bedekte toppen er prachtig uit zien, zo hebben ook de witte haren van de oude dag hun eigen schoonheid – en niet alleen schoonheid, maar ook wijsheid, waar geen enkele jonge man aanspraak op kan maken, want zijn hele gedrag is stompzinnig. Hij rent achter deze vrouw aan, rent dan weer achter die vrouw aan.

De bejaarde man is gestopt met al dit geren. Hij heeft zich in zichzelf gesetteld. Hij is niet langer van iemand anders afhankelijk. De bejaarde vrouw zou dezelfde weg moeten volgen. Er zou geen verschil moeten zijn tussen mannen en vrouwen.

Daarom lachte ik eenvoudig en maakte grapjes over Prem Shunyo' s vraag, want ik wilde niet dat ze serieus zou worden over iets dat natuurlijk is. En als Milarepa zich boos voelt, bewijst hij gewoon wat ik heb gezegd, dat hij gek is. Hij rent nu achter jongere vrouwen aan.

Dit toont aan dat je niet volwassen wordt, niet leert dat wat je liefde noemt geen liefde is, maar biologische slavernij. Liefde vindt enkel plaats wanneer je de biologische slavernij voorbij bent; dan heeft liefde een schoonheid. Biologische slavernij en biologische relatie zijn zo verfoeilijk dat mensen eeuwenlang ervoor kozen te vrijen in het donker zonder een lampje, zodat ze niet zien wat ze aan het doen zijn.

In het bijzonder de vrouw is heel gevoelig wanneer je met haar vrijt; ze sluit onmiddellijk haar ogen. Alleen al het zien van dat obscene gedoe dat er gebeurt...

Ik heb gehoord dat toen Henri Ford stierf, hij met een geweldig welkom in de hemel werd ontvangen, en zelfs god bedankte hem: 'Je hebt de mensheid een grote dienst bewezen door zoveel auto's te produceren – je bent een geweldige schepper.

Henri Ford zei: 'Dat is oké, maar jij bent niet zo een geweldige schepper.

Je hebt het menselijk lichaam op zo een stompzinnige manier gevormd, dat het aantrekkelijkste deel waaraan mensen denken, waarvan mensen dromen, zo dicht bij het smerigste deel zit. Kon je het niet ergens anders vinden in het menselijk lichaam?

Waarom moet liefde ingeklemd worden tussen de lelijkste delen? Je hebt helemaal geen gevoel, geen esthetica. De uitlaatpijp zit zo dicht bij het aantrekkelijkste deel dat ik niet kan geloven dat je een geweldige schepper bent'- en hij had gelijk.

God heeft vele fouten gemaakt. Dit is een van de voornaamste fouten. Het aantrekkelijke deel had ergens anders kunnen zitten: je hebt een lichaam dat zes voet lang is, zo veel terrein! En wat een stompzinnige god... waar hij de aantrekkelijke delen plaatst?

Niet alleen moet het geaccepteerd worden wanneer het leven een biologische verandering doormaakt, maar je moet je erover verheugen dat je aan al die stompzinnigheid bent voorbijgegaan, dat je nu vrij bent van biologische gebondenheid; het is enkel een kwestie van conditionering.

Wanneer je me vragen stelt, moet je onthouden dat ik je nooit op enigerlei manier wil kwetsen. Zelfs als ik af en toe de waarheid moet ontwijken, dan vermijd ik die maar kwets je niet.

Als je gekwetst raakt door iets dan moet dat je eigen mind zijn. Maar misschien ben je ook daarin alleen maar een slachtoffer – het is onbewust.

Devageet, je vraagt: 'Hoe komt het dat bewust ergens in gaan zo een kracht heeft dat het alle verbindingen onthult die de verwarring vormen?'

Ze zijn in je onbewuste tot stand gekomen. Ze zijn gevormd in de duisternis van je wezen. En wanneer je licht voortbrengt, dan zie je natuurlijk de hele verwarring: hoe je je ellende hebt veroorzaakt, je lijden, je pijn, je zelf. Het zien is voldoende – al die conflicten verdwijnen dan. Een bewust mens scheidt nooit enige verwarring; hij leeft meer intens dan ieder ander. Maar zijn leven is zonder conflicten om de eenvoudige reden dat je in bewustheid geen verwarring kunt creëren.

De vrouw van Abbie was zojuist gestorven en hij stond boven het graf en hij snikte onbeheerst. Zijn beste vriend sloeg zijn arm om hem heen en zei: 'Abbie, tijd is een prachtig iets. Geloof het of niet maar op een dag wil je een graag weer nieuw leven beginnen en met mensen omgaan.

Abbie keek hem aan en antwoordde: 'Ik weet het, ik weet het... maar wat moet ik vanavond gaan doen?'

Dat is de onbewustheid van de mens. De vrouw sterft 's morgens en hij maakt zich zorgen over wat hij die avond moet gaan doen – vanavond!

En je praat over tijd: dat op een dag wonden geheeld zijn. En hoe zit het met vanavond?

Ik heb een oud Arabisch verhaal gehoord, dat de vader van een man stierf en alle bejaarde mensen uit de buurt langskwamen en zeiden:

'Maak je geen zorgen, zoon. Als je je vader hebt verloren, zijn wij er.

Denk geen enkel moment dat je vaderloos bent. We zijn allemaal je vader.

Je kunt altijd bij ons komen met elke moeilijkheid, elk probleem.'

Hij voelde zich erg opgebeurd, bij het ervaren van de bezorgdheid van zijn burens.

Hij had nooit gedacht dat ze zo attent zouden zijn.

En toen stierf zijn moeder en alle bejaarde vrouwen kwamen langs en zeiden: 'Maak je geen zorgen. Wij zijn nog altijd in leven. Je kunt ons als je moeder beschouwen en alles wat je moeder voor je deed, kunnen wij doen. Er is geen probleem wat dat betreft.'

Hij voelde zich erg getroost. En vervolgens stierf zijn vrouw, en geen enkele vrouw uit de buurt kwam hem zeggen zich geen zorgen te maken, want wij zijn er. Alles wat je vrouw deed, doen wij dan...!

De man was erg boos. Hij stond voor zijn huis, kijkend of er al dan niet iemand zou komen – en er kwam niemand. Uiteindelijk begon hij te schreeuwen: 'Jullie gemene mensen. Toen mijn vader stierf kwamen alle bejaarde mensen langs. Toen mijn moeder stierf kwamen alle bejaarde vrouwen langs.

En nu is mijn vrouw gestorven en er komt geen enkele jonge vrouw langs – wat is dit voor buurt?... absurd, onlogisch!

Vanaf vanmorgen wacht ik dat er iemand komt opdagen, maar niemand is gekomen.'

Je moet het leven accepteren. Maar je onbewustheid staat je niet toe het leven te accepteren zoals het is.

Je wilde iets anders.

Het is volkomen in orde wanneer seks verdwijnt. Je bent dan beter in staat om te mediteren.

Je kunt dan beter alleen zijn. Je bent dan meer bekwaam gelukkig te zijn, zonder enige ellende, want het hele seksspelletje is niets anders dan een langdurige ellende – gevecht, haat, jaloezie, afgunst. Het is geen vreedzaam leven.

Het is vredigheid, stilte, gelukzaligheid, alleen-zijn, vrijheid die je de echte smaak geeft van wat het leven is.

Twee vrouwen zitten om vier uur in een theesalon het praten boven twee geweldige papperige ijscoupees en kleine suikerzoete taartjes. Ze hebben elkaar niet gezien sinds de middelbare school en de ene is aan het opscheppen over haar zeer voordelige huwelijk.

‘Mijn man koopt voor mij hele nieuwe sets diamanten wanneer die ik heb smerig worden’, zegt ze, ‘en ik heb me er zelfs nooit druk over gemaakt ze schoon te maken.’

‘Geweldig’, zegt de andere vrouw.

‘Ja’, zegt de eerste, ‘en we krijgen elke twee maanden een nieuwe auto.’

‘Geweldig’, zegt de ander.

‘En ons huis...’ vervolgt de eerste vrouw, ‘wel, wat is de zin erover te praten, het is gewoon...’

‘Geweldig’, maakt de ander het af.

‘Ja, en vertel me eens, wat doe jij tegenwoordig?’ vraagt de eerste vrouw.

‘Ik ga naar de Charme school’, zegt de ander.

‘Charme school! Waarom, wat apart. Wat leer je daar?’

‘Wel, we leren geweldig te zeggen in plaats van bullshit.’

In je onbewustheid is alles bullshit. En wanneer je bewust wordt, is het echt geweldig: alle verwarring verdwijnt, alle problemen verdwijnen. Maar je hoeft niet naar de Charme school te gaan om het te leren, want op een Charme school zegt de vrouw diep vanbinnen “bullshit”.

En ze is het gewoon als een papegaai aan het herhalen, ‘geweldig’, maar ze bedoelt bullshit.

Niet op een Charme school, maar op een school waar je onbewustheid heel langzaam verdwijnt, een helder wezen in je achterlatend – dan is er geen verwarring in het leven.

Ik heb een heel vreemd leven geleid. Ieder ander zou er zoveel conflicten in hebben ontdekt, zoveel problemen, maar ik ben ongedeerd gebleven; ik heb genoten van de reis.

Aan alles wat het leven mij bracht, heb ik plezier beleefd. Ik heb geprobeerd het beste ervan te maken, wat het ook is.

Het heeft geen zin te jammeren en te treuren over gedane zaken. Elke situatie kan een les zijn, een stap naar volwassenheid, kan worden omgezet in een heilzame gelegenheid.

Dat noem ik intelligentie; wat is anders het verschil tussen intelligente en onintelligente mensen.

Devageet, het is waar dat bewustzijn een enorme kracht heeft, maar het wordt niet ingezet voor het onthullen en verjagen van de verwarring in je leven; het verdwijnt eenvoudig als je bewust wordt.

Gautam Boeddha zei altijd dat wanneer de lichten aan zijn en de mensen aan het raam kunnen zien dat de meester wakker is, dieven niet dichtbij komen. Alleen wanneer het licht wordt uitgedaan, komen dieven dicht bij het huis om te kijken of de meester is gaan slapen en dat het juiste moment is om naar binnen te gaan. Hij zei dit over bewustzijn. Hij noemde seks, hebzucht, verlangen naar macht, positie, achtenswaardigheid, allemaal dieven. Ze komen alleen maar naar je toe wanneer ze zien dat er geen licht is in de mens; het vanbinnen helemaal donker is.

Zodra jij bewustzijn en licht uitstraalt, komen die dieven niet dicht bij je.

Maar bewustzijn heeft zijn eigen kracht. Het is eenvoudig zo dat in de aanwezigheid van bewustzijn de verwarring verdwijnt. De kracht wordt niet gebruikt om de verwarring en de problemen te verjagen; de kracht is ervoor om gelukzaligheid te brengen. De kracht is ervoor om vrede, stilte, bij jezelf zijn, op je gemak zijn voort te brengen en een enorme extase, een goddelijke dronkenschap.

Het leven raakt voor het eerst op jezelf georiënteerd; je hoeft niet voor iets bij anderen te bedelen. Niemand kan je gelukzaligheid geven; niemand kan je in vervoering brengen.

Niemand kan je het gevoel van onsterfelijkheid geven en de dans die erin meekomt.

Niemand kan je de stilte geven die een lied wordt in je hart.

Wat kunnen mensen je geven? In feite geeft de kracht van bewustzijn jou zo veel dat je in staat bent het met mensen te delen. Voor het eerst kun je aan mensen geven.

Zij leven in duisternis; zij hebben helemaal geen licht gezien. Ze hebben geen enkel idee wat een bewust wezen is. Ze hebben geen enkele voorstelling, begrip van de kracht van bewustzijn, hoeveel bloemen neerdalen, hoeveel geurigheid natuurlijk wordt voor jou.

Je kunt geven, en je kunt ze een geurigheid geven en je kunt ze een richting geven, zodat ze ook dezelfde kracht kunnen ontdekken die slapend is in hen.

Een bewust mens dat ontwaakt is, kan miljoenen mensen helpen te gaan naar de bron van vreugde, van echt en authentiek leven, naar zuivere liefde die niets weet van haat, die niets weet van jaloezie, die niets te maken heeft met het lichaam en zijn biologie – wat alleen maar een spirituele verbondenheid is, een gevoel van diepe compassie voor je meest innerlijke wezen.

Ja, de kracht van bewustzijn geeft je vele dingen. De schat is onuitputtelijk, maar je problemen en verwarring die door je onbewustheid zijn veroorzaakt – daarvoor is geen kracht nodig, alleen maar de aanwezigheid van bewustzijn is genoeg.